

Garnisonstjenesten. Jeg veed ikke, om dette Spørgsmaal har staaet i første Række. Naar der er Tale om et saakaldet Princip hos de Herrer, har det gjerne været i første Række; det har hebbet om saa meget Andet, at det altid har staaet i første Række, saa jeg er ikke sikker paa, at Garnisonsspørgsmaalet er i første Række. I dag siger det ærede Medlem fra Stege, at Garnisonstjenesten staaer som Nr. 1 i det, han idag kalder sin Hovedbetænkning — en Hovedbetænkning, der ligger 3 à 4 Aar tilbage for den tidligere Hovedbetænkning — men i denne Hovedbetænkning er Garnisonstjenesten det vigtigste, og det ærede Medlem siger i sit Foredrag, at det er saa vigtigt, at, hvis denne Fordring ikke opfyldtes, vilde han ikke stemme for en Hærlø. Hvad er det nu for en mageløs Ting, som er opnaaet? Jeg skal nu indrømme, at dette er det eneste Punkt, hvor der formelt kan siges at være vundet Noget for de Herrer saakaldte Principer. Alle de andre Indrømmelser ere efter min Mening Indrømmelser af en bagvendt Bestaffenhed, men selv denne Indrømmelse er militært taget en temmelig slet Indrømmelse. Efter det ærede Medlem fra Steges Foredrag have de Herrer naaet dette, at Garnisonstjeneste vilde de ikke længere kalde Garnisonstjeneste — dette er et virkeligt Fremskridt, men det kunde vi jo have været enige om for lang Tid siden, at Garnisonstjeneste skulde ikke længere kaldes Garnisonstjeneste, men et Dvælsesapparat, hvilket det for Resten altid har været for Befalingsmandskabet, — det er et virkeligt Fremskridt, at vi have faaet en anden Betegnelse for Garnisonstjeneste (Afbrydelse af Berntsen). Det ærede Medlem skulde være mere rolig og slaa lidt koldt Vand i Blodet. . . Hvad have de Herrer i Realiteten naaet? Der staaer i Landsstingets Forslag: 100 Mand ved hver 10 Liniebatailloner i 6 Sommermaaneder, og der staaer i disse Herrer's Forslag her 100 Mand Rekruter ved hver 10 Batailloner i 5 Sommermaaneder, det er i Virkeligheden en Forskiel af 100 Mand i 30 Dage, altsaa 3,000 Tjenestebage. De kunne komme hjem den 1ste Oktober og kunne altsaa faae Leilighed til at besøge Slægt og Venner, indtil de skulle til Tjeneste igjen i November. Jeg er imidlertid overbevist om, at de Herrer behøvede ikke at gaa denne særlige Vej for at faae denne Indrømmelse; thi hverken fra Krigsministeren eller fra nogen Side er der nogen særlig Tilbøjelighed til at holde paa denne Maaned; naar de større Dvælsere ere endte i Oktober, lader Ministeren vist gjerne de 100 Mand gaa hjem istedetfor at holde dem til Tjeneste i Oktober — nogen stor Indrømmelse er det ikke. Er det ikke Garnisonstjeneste at have 100 Mand inde, altsaa ved 10 Batailloner ialt 1,000 Mand, i 5 Sommermaaneder — og det er de værste, da det er de mest varme — forekommer det mig heller ikke, at det kan kaldes Garnisonstjeneste at

have 1,000 Mand inde i 6 Maaneder. Det er i alt Fald en saa lille bitte Indrømmelse med Hensyn til Sommerstjenesten, at de Herrer godt kunde have vundet den paa ordincere, paa ligefrem Vis. Men nu komme vi til Vintertjenesten, her ligger Humlen, sagde Per Braff, her er den egentlige Kjerne, her er Pointen, som har bragt den nye Bending tilveie, frembragt det Vidunderlige, her er den Pointe, uden hvilket det ærede Medlem fra Stege aldrig vilde have givet sin Stemme til Hærløven. Er Garnisonstjenesten havet der? Nei, det er den dog ikke; fra 1ste Oktober til 15de December ligge 1,000 Mand inde, det er en Garnisonstjeneste paa 2½ Maaned, og det er det Samme, som Landsstinget har. Jeg indrømmer, her er slet Noget, som jeg ønsker, de Herrer maa betragte som en Indrømmelse til dem alene, gid de maa nyde den med største Behag. 1,000 Mand sendes hjem umiddelbart før Jul i den strenge Vinterid og have fri til April; derved er der sparet 105 Tjenestebage. Nu vil jeg spørge: Hvilket militært Offer har denne store Indrømmelse kostet? Ifølge Hærløven af 1867 fordeles Mandskabet til 10 Batailloner; de arbejde sammen ved Kompagnier, Batailloner og følges som Regel ad, de sættes i Stamrulle efter Nummer, se hinanden som gamle Kammerater og møde som saadanne paa Slagdagen. Paa dette Princip, hvorpaa man fra militær Side altid har lagt stor Betydning, gjør man med Et Brud for at tilfredsstille en Ide. Man tager 100 Mand ud af Rekrutstyrken, saa at der altsaa efter disse Beregninger og Evolutioner neppe vil blive mere end 300 Mand tilbage til den øvrige Rekrutstyrke om Sommeren. Man svækker altsaa Antallet af Kompagnier, der skal arbeides med, og Bataillonsøvelserne med selve Rekruterne, man svækker de samlede Dvælsere med Rekruterne, og det gjør man for at faae en Ide med de 1,000 Mand, hjemsendte til Jul, gennemført. Det er efter min Lægmandsforstand muligt, at de Herrer Allerede have et andet Syn derpaa, og at der ingen militære Vanskeligheder kan være derved, det er i det Hele taget en ganske fornuftelig Indrømmelse. Men hvad gjøre de saa ved disse 100 Mand, som de tage bort fra Rekrutstyrkens samlede Dvælsere? De forlange af disse 100 Mand, at de skulle gjøre anden Tjeneste ved Siden af Uddannelsen; og hvilken Uddannelse? Ja, Enkeltmands Uddannelse kan det jo nok blive, men hvilken syblig Uddannelse kan det blive i Forhold til de Øvrige? Og saa skulle de absolut ligge til Tjeneste i 11 Maaned, medens de Andre slippe med 6. Men lad dette nu gaa; lad begge disse Ting staa ved sit Værd. Nu komme vi til Pointen i Sagen, det, som det gjælder om, det, der har Vægt, og det er den Lettelse i Byrden, den personlige Behagelighed, som det er for de 1,000 Mand at slippe for de 105 Tjenestebage, og der er det, jeg siger, at jeg